

Fare, som det ærebe Medlem for Frederiksborg (Abler) antog; thi for det Første er dette et ganske særegent enkeltstaaende Tilfælde, og dernæst mener jeg ogsaa, at Rigsdagen siden efter med fuld Ret vil kunne gjøre gjældende, at man ikke behøver at tage noget Hensyn til de Forbringere, der ikke endnu ere blevne fremsatte. — Endelig komme vi til en Indstilling, som vel kun er fremkommen fra et Mindretal, men for hvilken vi tillige have hørt en varm anbefaling fra min ærebe Nabo (Frederiksen), nemlig Indstillingen under Nr. 9. Jeg kan ikke tiltræde dette Forslag; det forekommer mig, at Vedtagelsen deraf vilde staae i en forunderlig Modsetning til den Beslutning, som Thinget forleden tog om at lade en heel Paragraph, der gik, om ikke ganske i samme, saa dog i lignende Retning, gaae ud af Hæroloven. I det Hele ere Skytteforeningerne Noget, som efter min Mening ikke bør fremkalbes ved, — jeg kunde fristes til at sige kunstige Midler. Hvis der virkelig er en stor Lyst og Trang hos dem til at sætte sig i Bevægelse, saa vilde de komme af sig selv; men, hvis de ikke kunne komme tilveie af sig selv, anseer jeg det ikke for rigtigt, at Staten tilbyder Midler til at fremkalde dem paa en eller anden kunstig Maade. Jeg maa i det Hele tilstaae, at jeg ikke betragter Skytteforeningerne, i den Form, de nu have, for at have nogen væsentlig Virkning, naar vi gaae ud fra det Synspunkt, at de skulle udgjøre en Deel af Landets Forsvarskraft; jeg troer virkelig, at de i denne Henseende kun have en meget ringe Virkning. I det Hele er det min Anskuelse, at deres Skæbne er og vil være ephemere, og jeg finder saaledes ikke, at der er Anledning til at understøtte dem.

Winther: Jeg har i Udvalget været med til at støtte den Anskuelse, at vi ikke for Rigsdagens Vedkommende kunne betragte Sagen om Krigsstadeerstatning for endelig afluttet. Det forekommer mig, at det af de Forhandlingerne, der have været førte her i Thinget, og som ledede til en vis Afstemning i Finantsloven, maatte kunne formodes, at man ikke her havde fuld Tilfredshed med den Maade, hvorpaa Sagen er endelig afluttet fra Commis-

sionens Side. Imidlertid har det ærebe Medlem for Veile Amts 1ste Valgkreds (Gad) omirent udtalt de Ansuelser herom, som jeg havde tænkt at udtale, og jeg skal derfor henholde mig til hans Udtalelser, for ikke unyttigt at gjentage, hvad der allerede engang er fremsat. Jeg tiltræder altsaa ganske den Betragtning, som det ærebe Medlem udtalte, nemlig at Rigsdagen ikke kan antage, at den paa en Maade har ubeluffet sig selv fra en praktisk Bedømmelse af den Maade, hvorpaa det Mandat, som den har givet til Erstatningscommissionen, er udført. Der foreligger under Nr. 19 et Andragende fra en afstediget Officer. Dette Andragende tillader jeg mig særligt at fremhæve, fordi det, naar man gennemgaaer Acterne, viser sig, at denne Mand ved et reent Tilfælde er kommen i en høist uheldig Stilling, idet han nemlig paa den Tid, hvor enhver Officer forud for Reductionen af 1842 kunde have taget sin Reservation med Hensyn til sin fremtidige Stilling, var forhindret fra at tage en sliig Reservation, da han var sindssyg og var paa en Sindssygeanstalt, og de, der vare hans Værger, ikke havde taget noget Forbehold for ham. Endvidere er hans Afstednetop støttet til det Princip, som blev gjort gjældende i to Rescripter nemlig af 6te og 9de November 1849, og gennem dem er der fra Regeringen indbrømt de Vedkommende de samme Betingelser som de Mænd, der havde valgt selv at fremsætte Begjæring om Afsted. Da denne Sag imidlertid vil blive nærmere undersøgt til næste Behandling, vil jeg idag indstrænke mig til at gjøre disse Anthyndinger. Jeg er desuden overbevist om, at den ærebe Ordfører allerede tilstrækkeligt har omtalt Sagen, jeg vil kun henlede det ærebe Things Medlemmers Opmærksomhed paa de med Sagen fulgte vidtløftige Underbilag, for at de selv kunne overbevise sig om, at det forholdes sig saaledes, som jeg her har angivet. Det er en reen tilfældig Omstændighed, at den Paa-gjældende er kommen i den høist uheldige Stilling, som har været en Følge af den Maade, hvorpaa han fik sin Afsted. Han har iøvrigt i begge Krige meldt sig til Tjeneste. I 1848 gjorde han saaledes Tjeneste som Sergeant, og han avancerede derpaa igjen til Ca-